

Ще го направим заедно

Ани се
страхуваше
да започне
да посещава
Младите жени.

Тази история се случила в САЩ.

Ани потърка плата на роклята си. Опита се да слуша говорителя. Но изпитваше напрегнато, трептящо чувство в стомаха си.

Днес беше денят, в който започваше да посещава Младите жени. Щеше да отиде в клас, веднага след като приключи събранието за причастие. Всички казваха на Ани, че трябва да е развълнувана, но вместо това тя се страхуваше.

Погледна към по-голямата си сестра Тами. Тя беше при Младите жени от три години и много ѝ харесваше. Постоянно разказваше на Ани колко е страхотно. „Ще имаш толкова много приятели – каза Тами. – Различно е от Неделното училище за деца. Сякаш си почти възрастен“.

Но Ани не беше като сестра си. Тами обичаше да се среща с нови хора и ѝ беше лесно да се сприятелява. Ани беше тиха и предпочиташе да чете или рисува, вместо да говори с другите.

Имаше и акне и се притесняваше от начина, по който изглежда. Използваше специален крем, който помагаше. Но червените подутини по кожата ѝ просто не изчезваха.

След събранието за причастие Ани се движеше бавно по коридора. „Не мога да отида при Младите жени днес“ – каза тя на мама и Тами.

Мама изглеждаше разтревожена. „Мислех, че се вълнуваш да се преместиш при Младите жени. Какво се случи?“

„Не познавам нито едно от по-големите момичета“. Ани докосна лицето си. „И те вероятно ще ми се смеят, когато ме видят“.

Мама прегърна Ани. „Помни, че Тами също ще бъде там“.

„Не съм като Тами“ – отвърна Ани. Тя погледна към сестра си. „Ти си добра в разговорите с хората“.

„Знам, че е трудно да отидеш в нов клас – отвърна Тами. – Но ще го направим заедно. Аз също бях уплашена, когато започнах Младите жени“.

Ани гледаше Тами с широко отворени очи. Тами винаги изглеждаше толкова смела! Тя дори се пробва в училищния мюзикъл и получи главната роля. Ани не правеше такива неща. Тя просто се опитваше да бъде незабележима.

„Но ти никога не се страхуваш“ – каза Ани.

Тами се усмихна. „Разбира се, че се страхувам! Бях ужасена, когато се пробвах за мюзикъла. Знаеш ли какво направих?“

Ани поклати глава.

„Молих се и дадох най-доброто от себе си. Също така помагах на другите деца. Оказа се, че много от тях се страхуваха точно като мен. Да помагам на другите да бъдат смели, помогна на мен да бъда смела“.

Ани се замисли над това. Можеше ли да направи същото като Тами и да помогне на другите момичета в класа ѝ да не се страхуват?

„Мислиш ли, че ще можеш да отидеш при Младите жени днес?“ – попита мама.

Ани пое дълбоко въздух. След това кимна. Можеше да се справи.

Ани и Тами отидоха в стаята на Младите жени. Ани погледна към другите момичета. Някои от тях изглеждаха притеснени, също като нея. Джули въртеше кичур коса около пръста си, а Ерика гризеше ноктите си.

Ани се замисли как може да им помогне. Отиде и седна до Джули. „И ти ли си притеснена? – прошепна Ани. – Всичко ще е наред“.

Джули се усмихна и Ани отвърна на усмивката ѝ. Ани вече се чувстваше по-малко уплашена. Може при Младите жени наистина щеше да бъде страхотно. ●